

Az 1941–46 között épült templom első orgonatervét *Gergely Ferenc*, *Schmidtbauer Lajos* és *Szalay Lajos* készítette, mely az épület méreteihez illő négymanuális, 66 regiszteres hangszer építését irányozta elő elektropneumatikus, kúpladás szerkezettel. A munkálatok első szakasza 1951-ben zárult le, amikor a budapesti *Rieger-orgonagyár* üzembe helyezte az elkészült hatalmas játszóasztalt. Erről azonban akkor mindössze 14 regiszter, tehát a tervezett sípok csupán egyötöde volt megszólaltatható, melyek a karzat torony oldali sarkában kaptak helyet. (Akkoriban sok hasonló orgonatorzó készült országszerte a későbbi befejezés reményével.) A hangszer bővítésére közel negyedszázadot kellett várni. 1975-ben *Semptey László* plébános szorgalmazására, *Kárpáti József* orgonaművész elgondolása alapján a régi játszóasztalt újjal cserélték fel. A *Fővárosi Művészeti Kézműves Vállalat Orgonaiüzeme* (a Rieger-cég utóda) a karzat teljes szélességét átfogó új orgonahomlokzatot is felállított, benne 16 lábas sípsorokkal, valamint a mellvédbe helyezett egy kisebb orgonaszekrényt, az új pozitív művet. Ekkor már 25 regiszter üzemelt három manuálon és a pedálon (a IV. manuál néma maradt).

Az orgona továbbépítését és befejezését Fundelius Vilmos plébános kezdeményezte 1984-ben. A tervek szükséges módosítása és a munkálatok összehangolása ismét *Kárpáti József*re hárult. Az addig elkészült részek felmérése, átvizsgálása során kiderült, hogy a régebbi szelládák nem működnek biztonságosan, számos sípsor silány anyagokból, jellegtelen hanggal készült. (Érdekesség, hogy a hangszerbe 1951-ben néhány tucatnyi 120–150 éves, átalakított fasíp is került.) Az is világossá vált, hogy a tervezett hangszer nem fér el a térelválasztóként készült orgonahomlokzat mögött, amely sem az esztétikai, sem az akusztikai követelményeknek nem felelt meg. Az 1975-ben még korszerűnek vélt elektromos játszóasztal gyakori érintkezési hibákkal zavarta a játékost, a szerkezet az elektronika gyors fejlődésével elavult.

Mindezek miatt a megújított, 80 regiszteres tervezet már új szelládák (csúszkaládák), elektronikus vezérlésű játszóasztal és új orgonaház megépítését tartalmazta. Hogy a megrendelő kívánságának megfelelően a teljes rózsablak látható legyen, a hangszer jórészt a karzat oldalfalai mellé került. A tervek kidolgozásában, a végleges hangkép kialakításában *Kárpáti József* mellett kisebb szakértői csoport is részt vett, köztük *Baróti István* orgonaművész, aki a sípméreteket is összeállította. Az orgonaszekrény építészeti kidolgozása *Tóth Tamás* műépítész, a díszítmények kifaragása *Szombati István* faszobrász munkája. Az elektronikus vezérlést *Pásztor Attila* és *Szőke Attila* villamosmérnökök készítették.

Az *Aquincum Kft.* (Rieger-cég 1991-ben ismét privatizált utóda) végül 10 regiszteren és a játszóasztal néhány elemén kívül teljesen új orgonát épített, több mint 6 ezer síppal. Ezzel a hangszer a főváros egyik legnagyobb orgonája lett. A *Kovács Gábor* ügyvezető igazgató által irányított munkákban jelentős szerepet vállalt *Varga László* (sípintonálás), valamint *Gáll István* (játszóasztal elkészítése) és *Németh Tihamér* (fémsípok készítése). A belső szerkezet felépítését *Mészáros Károly* és *Pour László* orgonaépítők tervezték. Németországból érkeztek az elektromos alkatrészek (*Heuss, Laukhuff*) és a nyelv sípok (*Giesecke*). A mellvédben álló pozitív szekrényét és a karzat dobogóját külső vállalkozó, a *Rusztika Gmk.* készítette, az előbbit az építető apáti címere és jelmondata díszíti („Oboediens usque ad mortem” és „Oboedia restaurata restaurare unitatem”, azaz: „Engedelmesen a halálig” és „A helyreállított engedelmeség helyreállítja az egységet”).

A hangszer 1991. december 15-én *dr. Paskai László* bíboros, prímás, esztergomi érsek áldotta meg, az ünnepi avatón *Baróti István*, *Enyedi Pál*, *Gergely Ferenc* és *Kárpáti József* játszott. Azóta az orgona egyaránt szolgálja a liturgiát és a koncerteket. Sőt, hangja számos lemezfelvételen hallható (t. k. *Pálúr János*, 1999, MZA-035; *Almásy László Attila*, 1999, MZA-036; *Kecskés Monika*, 1999, ATCD 003; *Deák László*, 2000, MZA-048; *Pető László*, 2004, ATCD 004) és rajta neves pedagógusok (*Baróti István* / Budapest, *Olivier Latry* / Párizs, *David Titterington* / London, *Szathmáry Zsigmond* / Freiburg) orgonakurzusokat is tartottak.

Diszpozíció

I. Rückpositiv	C-c ⁴
Principal	8
Holzgedackt	8
Quintadena	8
Octave	4
Rohrflöte	4
Sesquialtera 2 ×	2 2/3
Spitzflöte	2
Larigot	1 1/3
Mixtura 4–5 ×	1
<i>Trompete</i>	8
<i>Cromorne</i>	8
<i>Trompeta real (Trsm. II.)</i>	8
Tremolo	
I + III	
I + IV	

II. Hauptwerk

Principal	16
Bourdon	16
Principal	8
Hohlflöte	8
Gemshorn	8
Gedackt	8
Quint	5 1/3
Octave	4
Flöte	4
Terz	3 1/5
Octave	2
Kornett 2–5 ×	2
Rauschpfeife 3 ×	2 2/3
Mixtura 4–6 ×	2
Acuta 4–5 ×	2/3
<i>Trompete</i>	16
<i>Trompete</i>	8
<i>Trompete</i>	4
<i>Trompeta real</i>	8
<i>Clarin (Komb. Trom. r. 8)</i>	4
II + I	
II + III	
II + IV	
II + II super	
II + III sub	
II + III super	

III. Récit expressif

Bourdon	16
Principal	8
Flûte harmonique	8
Gambe	8
Voix céleste	8
Bourdon á chem.	8
Octave	4
Flûte octaviante	4
Octavin	2
Cornet 3 ×	2 2/3
Plein jeu 4–5 ×	2
Harmoniques 2 × 1 1/7 + 8/9	
<i>Basson</i>	16
<i>Trompette harmonique</i>	8
<i>Basson-Hautbois</i>	8
<i>Clairon</i>	4
<i>Trompeta real (Trsm. II.)</i>	8
Tremolo	
III + IV	

IV. Brustwerk (Schwellwerk)

Koppelflöte	8
Salicional	8
Unda maris	8
Waldflöte	4
Violine	4
Nasat	2 2/3
Principal	2
Terz	1 3/5
Siffelöte	1
Cimbel 4 ×	1/2
<i>Sordun</i>	16
<i>Schalmey</i>	8
<i>Vox humana</i>	8
<i>Trichterregal</i>	4
<i>Trompeta real (Trsm. II.)</i>	8
<i>Clarin (Trsm. II.)</i>	4
Tremolo	

Pedal	C-g ¹
Untersatz	32
Principal	16
Nachthorn	16
Subbass	16
Quint	10 2/3
Octavbass	8
Rohrflöte	8
Terz	6 2/5
Octav	4
Gemshorn	4
Flöte	2
Zink 3 ×	5 1/3 + 3 1/5 + 2 2/7
Rauschbass 2 ×	2 2/3
Mixtura 4 ×	1 1/3
<i>Bombarde</i>	32
<i>Posaune</i>	16
<i>Fagott</i>	16
<i>Trompete</i>	8
<i>Clairon</i>	4
<i>Trompeta real (Trsm. II.)</i>	8
<i>Clarin (Trsm. II.)</i>	4
P + I	
P + II	
P + III	
P + IV	
P + III super	
P + IV super	

512 (megtöbbszörözhető) setzerkombináció, 4 beállítható hengerprogram, állítható tremolók, funkcionálisan felcserélhető I. és II. man.